

Vratimo se u 1956.

APARATI za diktiranje

Pročitajte članak
iz našeg časopisa
Stenodaktilograf

Mnoge stenodaktilografkinje dobro znaju, koliko ih živaca stoji, kad im predpostavljeni diktira korespondenciju, a telefon zvoni svakog časa i stalno prekida onoga, koji diktira. Nerijetko se događa, da taj rukovodilac mora i na dulje vrijeme prekinuti diktiranje, jer ga zove neki viši rukovodilac, ili jer je nenadano morao poći nekamo na konferenciju, u banku i sl. Koliki je to gubitak vremena! Kad bi bar stenodaktilografkinja mogla sama nastaviti posao! — Ali ne, ona mora čekati, dok joj se šef vrati, da bi onda »na vrat — na nos« (ili čak i poslije svršetka radnog vremena) mogla dovršiti poštu, koja danas svakako mora otići.

S druge se strane i rukovodiocima nerijetko događa, da za rješavanje pošte i diktiranje odgovora imaju vremena samo kasno naveče, a tada nemaju na raspolaganju stenodaktilografkinje...

Tehnika je međutim, i tim nevoljama stenodaktilografa i rukovodilaca stala na kraj. U mnogim stranim zemljama već su uvedeni — a u doledno vrijeme uveste će se, vjerojatno, i kod nas — specijalni aparati za diktiranje, t. zv. diktafoni (pod tim imenom dolazi zapravo jedna marka tih aparata, no mi ćemo zbog jednostavnosti tim imenom nazivati sve aparate, koji služe u tu svrhu).

PREDNOSTI APARATA ZA DIKTIRANJE

Ne ćemo se ovdje upuštati u detaljan tehnički opis diktafona. Dat ćemo samo najgrublji njegov opis: to je neka kombinacija mikrofona i magnetofonske vrpce, ukratko — sprava, koja je u stanju, da zabilježi i sačuva ljudski glas, te da ga ponovno reproducira, kad god mi to želimo.

Direktor je na pr. došao kasno poslije podne sa službenog puta ili s konferencije i svjestan je, da ni sutradan i ujutro ne će moći doći u kancelariju. On ipak želi izdiktirati svoj tajnički nekoliko važnih poruka i pisama. Što će učiniti? U uredu ili kod kuće ima diktafon i u nj je izdiktirao sve, što je

Na modernim strojevima za diktiranje omogućeno je da se diktira s različitih i udaljenih mjesta. To se postigne pomoću više različitih sistema. Neki se od tih sistema služe posebno priključenim vodovima, a postoji i takav sistem, koji se služi telefonskim uređajem poslovnice, svi su sistemi uređeni tako, da se može dikti-

rati s više mjesta odjednom. Ti novi strojevi za diktiranje nalaze veoma prikladnu upotrebu osobito uz teleprinter, tako da otpada nezgodno diktiranje daktilografu, koji posluhuje teleprinter. Daktilograf piše slušajući reprodukciju stroja za diktiranje, a sam diktat može da prima s bilo kojeg radnog mjesta u uredu ili izvan njega.

skupiti i sve diktate na jednoj vrpci, pa ih onda poslati sve zajedno na prijepis. Zbog toga ima diktafona, koji su u stanju sačuvati primljeni ton tek kratko vrijeme, a ima i takvih, koji mogu ton zadržati i dulje vrijeme.

Razumije se samo po sebi, da diktafoni ne bi imali velike praktične vrijednosti, ako se na njima ne bi mogle izvršiti nikakve korekture. Međutim kod diktafona, koji rade na elektromagnetičkom principu, ne postoje u tom pogledu nikakve poteškoće. Ako onaj, koji diktira, želi, može iz svojega diktata »izbrisati« svaku riječ, svaku rečenicu, čitav pasus, i mjesto toga može izdiktirati novu riječ, novu rečenicu ili pasus. Kod nekih aparata može se čak umetati dodaci, i

to na kojem god mjestu želimo.

Osim za diktate te vrste, o kojoj smo ovdje govorili, diktafoni se mogu upotrebljavati za snimanje konferencija, telefonskih razgovora, predavanja za održavanje tečajeva, u reklamne svrhe i t. d. Poslije, kako je to praktično: direktor je negdje izvan ureda na konferenciji i zove ga London ili Atena. Vi ukopčate diktafon, i kad se direktor vrati, on može čuti ponovo čitav razgovor, koji ste vi u njegovo ime vodili s Londonom, odnosno s Atenom.

VRSTE DIKTAFONA

Na tržištu postoje diktafoni veoma različitih provenijencija i maraka. Među najpoznatijim su na pr. američka marka Time-Master, belgijski fabrikat Dictorel, švedski proizvod Agafon i t. d. no najviše tipova iznijeli su na tržište, čini se Nijemci: Diktaf, Phono-Rex, Eva-Ton, Stenotape. Dimafon, Stenocord i t. d. Rekli smo, da se ne ćemo upuštati u tehnički opis diktafona. No da bi naši čitaoci dobili nešto približno predodžbu o tim aparatima, kazat ćemo par riječi samo o ovim dvjema posljednjim markama.

Dimafon je mali priručni aparat, velik otprilike kao putni pisali stroj. Na tržište dolazi zapravo u dva modela: kao »Univera« za snimanje i reprodukciju tona, a kao »Reproducta« samo za reprodukciju tona. Onaj, koji diktira, i stenodaktilografkinja, koja poslije sluša diktat, upravljaju aparatom sasvim jednostavno: on samo pomoću mikrofona, a ona pomoću jednog preklopača (»alters«), koji ukopča i isključuje — nožom, tako da su joj ruke uvijek slobodne za pisanje. Stenodaktilografkinja može ponoviti čitav tekst, a može ponovno potražiti i samo jednu riječ, koja je zanima, pa čak i jedno slovo. Aparat se sasvim jednostavno spaja i s telefonom, tako da se diktat može i primiti i odaslati putem telefona.

Stenocord je još manji od Dimafona i čitav stane u torbu za spise. Kod toga je aparat izostavljeno sve, što nije potrebno za primanje diktata ili telefonskih razgovora. Aparat na pr. nema megafona, jer daktilografkinja sluša diktat pomoću slušalice, da ne bi smetala svoje kolegice u sobi. No ton se po želji može čuti i bez slušalice. I na tom se aparatu može naći svako mjesto, koje daktilografkinja kod prvog slušanja eventualno nije razumjela.